

Letos potřetí celé barevně

Hlasý Z Kvíčerova

L. P. 2016

Hlasý z Kvíčerova vydává spolek Kvíčerov bude a byl!!!

Ojedinělé Hlasý z Kvíčerova stojí asi 10Kč, určitě 0,5 Eura, možná 1500000 nepálských rupií a 300000 řeckých drachem

SKANDÁL

Kdo se postaral o znesvěcení Kvíčerovského
a Krčmářského kultovního kulečnickové stolu?
Podrobnosti najdete u vnitr Hlasů z Kvíčerova

UVNITŘ HLASŮ SI PŘEČTETE !!!

**KVÍČEROV VE SPOTŘEBĚ, VAŘENÍ
A PEČENÍ PERNÍKU PŘESKOČIL PARDUBICE**

**KRČMA HLÁSÍ: SVÍTÍME,
AŽ PAVOUKY DĚŠÍME!**

**VOJTA KVAPIL OBDRŽEL
CENU LITERA KVÍČEROV**

**NATÁČÍ SE NA LAVIČCE
NAD HVĚZDECKOU ULICÍ PORNO?**

**REDAKCE HLASŮ JE ROZZLOBENA A HLÁSÍ:
NEJSME ŽÁDNÉ POUŤOVÉ NOVINY,
ALE SVĚTOVĚ OJEDINĚLÉ
HLASÝ Z KVÍČEROVA!!!**

**DRASTICKÉ ZMĚNY
V KLUBU NEŽEŇME SE!!!**

**CELOSVĚTOVÁ PROTIDROGOVÁ
ORGANIZACE UPQR BUDE JEDNAT
V PIVNICI OSTAŠ**

**NOVÁ TERASA BUDE PŘÍŠTÍ ROK
NA ÚPLNĚ NOVÉ TERASE**

ÚPLNĚ JINÝ ÚVODNÍK

Nejoblíbenější prací v redakci Hlasů z Kvíčerova je každoroční psaní Úvodníku. Možná by to měla být vždycky první napsaná část našich tradičních Hlasů, ale a letošek není výjimkou je to část poslední. Pro grafickou sekci oříšek, neb celá její práce čeká na to, až pisálci chytěj múzu.

Je to celkem skandální, ale letos se toho z úvodníku moc nedozvíte. Jak jsme si totiž všimli v různých periodických, které díky jejich plytkému obsahu nemůžeme počítat za konkurenci, slouží úvodník většinou jen pro možnost nějakých srdečných výlevů šéfa redakce, případně pro nějaké nostalgicky dojemné tlachání nějaké tety v dámsky orientovaném médiu. Takže se zde nebudeme rozplývat nad tím, jak mi nevoní káva, kterou nemám na stole, když píšu tato slova, ani se dojímat nad dírou v ponožce, či barvou mé kravaty, a nebudu ani hodnotit nemožnost manžela při víkendové návštěvě u tchyně, neboť mám za to, že v úvodníku je třeba říct něco víc, něco zásadního, něco nadpozemsky jednoduchého, ale přesto stěžejního...

Vážení, začíná POUŤ, a bez Hlasů z Kvíčerova by to ani snad nemohla být POŘÁDÁNÁ POUŤ! Tak si ji pojďme užít, a nelitujme ty, kteří se do Hlasů nedostali, dostane se na ně zase příště, to Vám již dnes mohu ze Sluje Českých bratří slíbit! Tak ať se všech 599,9 vydaných výtisků líbí a najde spokojené čitatele!

BRAVO!!!

Nadační fond Jaromíra Kříže
zveřejnil výroční zprávu!!!
**Pohledávky zaměstnanců za
mzdy byly plně uspokojeny!!!**

HOSPODY SE BRÁNÍ PŘED NÁVALEM TURISTŮ

Návštěvníci hospod a restaurací hlásí:

Kvíčerov prožívá rekordní rok!!!

Za poslední půl rok se v Kvíčerově otevřely tři nové šantány, a všechny tři s výbornou kuchyní! Foto dokazuje, že první vlašťovkou bylo zahájení pravidelného podvečerního vaření v Krčmě, kde si i

Vašík Pohl krásně pochutnal na Pášmově pikantní směsi s rýží.

Dalším směrlým pokusem je znovu otevření Penzionu 65,

který jest mezi

regionálními hoteliéry nazýván „sebevražednou misí“.

Každopádně noví provozovatelé se snaží o 106 a nic neponechávají náhodě. Což znamená, že jdou hrdě ve stopách předchozích neúspěšných pokusů. Doufejme, že léto bude k těmto odvážlivcům pozitivně nakloněno a umožní jim přežít v nastoleném stylu alespoň do švestek. Posledním místem, kde se již opět vaří, je hotel Ostaš. O obnovených pokusech vařit opět v tomto zařízení informovala naše listy nejprve starostka Kvíčerova, přičemž následně byla informace „že se v Ostaši zase vaří“ potvrzena i zasahující kriminální policií, která zde vedle plánů provozovatele na zřízení kuchyně objevila nelegální varnu perníčku.

Aby toho na kvíčerovské gurmety a gurmány nebylo málo, jest v Kvíčerově novou tradicí, že hospody, které jsou znaveny návalem hostů a konkurenčním bojem dokonce zavírají před hladovými krky lidí, ve dnech svátků, kdy jinde naopak očekávají pořádný ryto. Pizzerie Janeba tímto děkuje za rekordní počty prodaných jídel!

PORADÍME, POMŮŽEME, ZDOKONALÍME

Nestačí Vám současné lekce
ve společenském tanci?

Tak neváhejte a kontaktujte nás!!! Scházíme se na
Vražedku, u Číži, v Krčmě a ve všech lokálech v Kvíčerově
a jeho okolí.

Vaše Dája a Váš Aleš

MILPO,ZÁHADA KRACHU STÁLE NEVYJASNĚNA

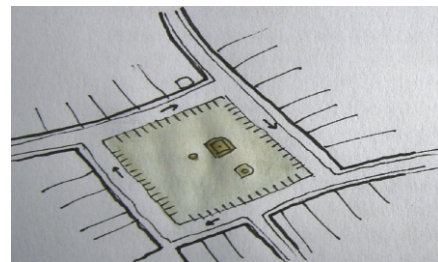
Naše redakce se pokoušela několik let přijít na kloub tomu, proč kvíčerovská mlíkárna skončila na huntě. Poslední horkou stopou, která však nevnesla do případu nové světlo, ale spíše další otázky, je nález souboru audiokazet přímo v hlavní kanceláři mlíkárně v Zahradní ulici. Jak vidno z přiložených snímků, vedení společnosti se pokoušelo s negativním vývojem prodeje výrobků bojovat, leč marně. Serie kazet s názvem „100 způsobů jak oživit klesající prodej“ patrně nikdy ve firmě nebyla přehrána (kazetový magnetofon nebyl v místnostech nalezen).

Pokud by totiž byly nalezené kazety v praxi použity, musela mlíkárna dodnes prosperovat, nebo by musela být chyba někde jinde. Do dalšího vydání se pokusíme zjistit další podrobnosti. Kazety budou od příštího týden součástí expozice kvíčerovského muzea, konkrétně sekce „zašlé časy“.

KONEČNÉ ŘEŠENÍ KVÍČEROUSKÝHO RYNKU

Na vědomí se celému kvíčerouskému vobčanstvu dává, že veleslavná fidej komis, kterážto za účelem vykoumání přestavění kvíčerouského trhu sestavena byla, vymyslela řešení, kdy všechny budou spokojeny, páč rynek zvostane tak jak je, a bude prohlášen za národní památku pod vochranou státu, a u pumpy, jak bejvá cirkusový šapitó, tak tam se postaví úplně nový rynek, kde budou všeny ty hmoty, plochy, osy a linie jen zvonit a hrát. Každý vobchodík na současném trhu tak bude mít klid, nikdo ho tak nevbere ani vo vorla. Podoba nového trhu je úžasná a všichni členi komitětu nad vybraným řešením plesali dlouho do ranního kuropění. No, posuďte sami.

SMUTNÉ, VĚRA KAŠÍKOVA RANĚNA!

Tato šokující zpráva málem způsobila neotevření Kvíčerovské plovárny v letošním roce! Ne snad, že by byly přímo ohroženy tržby, ale hrozilo, že do ledových vod našeho krásného vodního světa nezabrouzdí ani tato otužilá sportovkyně. Nakonec, Věrka, i přes svůj handicap, na plovárnu chodí, a příjemné občerstvující vodě rehabilituje svou packu, a nenápadně se připravuje na přeplavání kanálu La Manche.

OSTUDNÉ

Výroční schůze našich horolezců jsou náročnější než jednání poslanecký sněmovny, a ke konci odpadají i mladší lidi než kdejaký kníže. Zde bylo zachyceno odpadnutí Dujana Hejla, nad jehož síly se ukázala série rumových pozdravů od klubového místopředsedy, který se mu s Markem Lacinou škodolibě směje, tak, že zapomněl lokati piva.

Poudání u Julinky

Nazdar, Kej Danko!

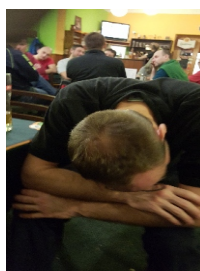
„Taky by vám huba neupadla, kdyby ste řekla „dobry den“, Kej Danko! Vám furt poudám, že ste někdy horší než ta nešní chasa. No nic, vona není každý den Kvíčerovská pouť, žejo? Tak co máte nového?“

„Hodně věcí. Vlítla sem na vás, páč si předstaute, že ty naši čůtálisti maj konečně novou bránu, co se skrz ní vjíždí na ten čůtálistický pažit. A poudám Vám, že až se pořádně natře tak bude hežčí, jak ta brána do zahradnictví. Teda, von ten Jirka Tauců, von se nezdá, ale je asi dobrej kutil. Fakt se mu povedla. Dělal jí vod tý rekonstrukce hřiště a pořád sliboval, že ji udělá do poutě, ale neřek, v kerým

roce. No a letos na oslavu záchrany v tý bětřidě, se do ní pustil. Jo a nevíte, co je s tím mizerou Tatynkem Maminkem? Von tu zase není! A přitom loni poudal, že letos určitě přide! A taky tuhle mě říkal, že ví, kde ušetřit ty erární prachy, aby se co nejdřív začaly vopravovat ty cesty a další věci. No, není tady, tak to ví asi prdajš. Se asi za jen vytahoval.“

„Sjet se z toho nezblázní, Kynyško. Daj tu školu do pucu, a ty Kvíčerovský chodníky co slibovali, že je vopravvej, tak ty vopravvej hned potom, uvidíte. To vám poudám, že mě teda štvou úplně iný věci. Si vemte, co se teď u nás děje. Třeba ty různý kulturní, společenský a sportovní akce. Voni mě

normálně splívaj. Sotva si přečtu jeden plakát, hned ten Škop vylepí další, takže zapomenou, co bylo na tom prvním. A eště k tomu sou ty plakáty skoro stejny. Takže sem z toho všeho úplně, ale úplně mimo. Nejsem štonc si zapamatovat, kdy je ten pořad, na kerej sem chtěla vyrazit. Nebo ta terasa.. Vloni se tam na tý terase tak pěkně sedělo a poslouchala muzika, nebo se pěkně koukalo na ty filmy. No, a letos sou ty terasy dvě nebo jedna? Fakt nevím. Někdy mě to připadá, že nějakej člověk. Vloni se tam na tý terase tak pěkně sedělo a poslouchala muzika, nebo se pěkně koukalo na ty filmy. No, a letos sou ty terasy dvě nebo jedna? Fakt nevím. Někdy mě to připadá, že nějakej člověk (pokračování na straně 4)

DO REDAKCE PŘIŠLO PSANÍ

Po odmávnutí rekonstrukce ZUŠ a plánovaném zadlužení obce by se mohlo zdát, že už kvíčerováci rezignovali na jakýkoliv rozvoj v oblasti sportu. Ale, věřte, že tomu tak není. Do redakce nám přišel dopis od pana Skola. A ten jasně dokazuje, že tomu tak není. Ostatně to posoudí vážený čtenář sám.

Pan Skol mimo jiné píše: „A to jsem do těch mladejch zastupitelů vkládal takový naděje! To bylo řečí o vyasfaltování Žďěřiny, potom zase o tréninkovém asfaltovém kolečku za benzínovou pumpou. Vždyť nakonec si i ten pumptrack musel Kéfa uplácat za barákem sám. To je ta vaše podpora sportu... Neházejme flintu do žita! Vnoučata rostou, a když na ně ty mladý nemaj čas, je to zas a furt a jen na nás, starejch pitomcích. Na starý kolena bych se na to vážně mohl vykašlat,

jenže teď mám nový, nerezový, tak to ještě zkusím. Klasický lyžování je na dně, co si budem povídat, vždyť už i ta Evka Nývltová-Vrabcová si víc vyběhá na suchu. Dnes frčí biatlon! Střelnici už prakticky máme, bude pod

Vlčincem, mluvil jsem o tom s bráchou Honzou i Fánou a kluci nejsou proti. Střelnice má ideální umístění, diváky budeme do areálu vozit po vagónech! Asfaltovej výjezd na Žďěřinu bude mít parametry světových tratí a ve sjezdu od obrázku ke střelnici (s divácky atraktivním přejezdem kolejí) se závodníkům sníží tepovka prakticky na nulu. A kde na to vezmeme, když je město tak prokulturně orientovaný? Přece z Britskéjch fondů! Nikde to moc netrubte, ale od Špidly mám příslib, že podmínkou britského vystoupení z EU bude založení obdoby norskéjch fondů, takže jakmile Britové odejdou z EU, najíždí do Žďěřiny Strabag s šestimetrovým finišérem! Jedinej problém je s měkkou vodou na zasněžování. V potoce jsou mihule a výtok žďárský čističky vystačí maximálně na základní 3,5km okruh. Výhledově, po zatopení maršovského údolí, počítáme nejen s prodloužením tratí, ale i se stavbou sjezdovky s velkokapacitní kabinkovou lanovkou. Kabinky včetně potřebného servisu nám dodá firma Čižinský.”

Poudání u Julinky

pozoruje, co se kde ve sjetě šustne a prosadí, že to musí bejt i u nás Kvíčerově. A přitom ještě nedávno sjet koukal do Kvíčerova.“

„Ale von kouká i teď, jen se nebojte, Kejdanko! Ale ináč Vám musím říct, že někdy se dějou zvláštní věci. Třeba todle. Malý děti ze školky maj loučení v těch Peláčkách. Předloni si je z národní školy ani nikdo nevyzved. No co Vám budu poudat, Kejdanko, to vám byl poprask. Defenestraci na toho ubohýho školskýho řidičeho chtěli ty rožčilený matky udělat! Nebo letos si pro ty nebohý děti z národky přišly dvě profesorky a rozdělily je před zraky nemohoucích rodičů do dvou tříd. No to bylo slz, to vod těch dětí! Že prej

kamarád je ve vedlejší třídě, a že už se nikdy neuviděj, a že nikoho ze svý třídy neznaj! No, holota rozmazlená to je. Tohle za nás nebylo. Když ty děti šly s těma pánama rodičema do cukrárny na zmrzlinu, tak jsem jim říkala, těm dětem, že po tom prvním zazvonění bude každému po všemu houbec, a že si na srazu po čtyřiceti letech stejně srazej stoly a bude jim lautr jedno, kdo byl v áčku a kdo v běčku. No, trocha toho životního moudra vypustit z huby není občas ke škodě.“

„Ba, ba, Kynyško. A vite, na co sem zjedavá? Není to tak dlouho co ten mladej Mánek, s tím Karlem Geblsovým, dali návrh, aby se ten Hotel

BENEDIKTINI PŘEBÍRAJÍ KVÍČEROV

Jak se ukázalo, Řád sv. Benedyktinuse uspěl s žalobou proti Kvíčerovu, a Kvíčerov tak musí církevnímu řádu vydat všechny

pozemky, polnosti, lesy a budovy, včetně všech výdobytků, který si za tu dobu z těch nemovitostí vzal. Jak vzkázalo vedení Kvíčerova občanům: Poslední zhasne klíče nechte pod rohožkou! (poznámka redakce: podle posledních informací bude

založen Kvíčerov nový, jen se ještě neví, kdy, kde a kým). Na snímku je zachycena mnišská kongregace při prohlídce budoucích držav.

ZELŇAČKA

Se tudle na rynku udála taková trachtace, jakože se bude vařit krajová specialita, poliuka zelňačka, a krzevá to, že tou bude soutěžni kláni, tak to bude mít grády a šmrnc. Loni to bylo eště takový vochmatávání po tmě, ale v letošním roce už to byla kalá soutěž! Tyhle soutěžni družstva se vo pruni cenu praly jak vo život. Pár těch závodníků se jako kale nachcalo, až z toho bylo veřejny pobouření. Jeden dokonce jak byl zmatlanej, tak nák převhrnul ten hrnek, a už to teklo vod cukrárny až ke kašně, a pár lidi to vodneslo jak velká voda. Pak tam za jednu skupinu, kerá se menovala Redwest, soutěžil nákej tendle Bimbrc z Radešova. Von to je kalej řemesnik a kluk šikouná, jenže jak von chytil rapla v tom závodě, a do toho se v tom vedru u kotle potřál napít trošinku piva, tak se mu stalo, že se vožral. A jak byl vožralej, tak chcal na rynku jako by to bylou radešouská promenáda. Voni mu to jako prominuli, a žány tahání po ouřadě nebo vopletačky s policajtama z toho neměl, ale někery pak říkali, že ta jejich zelňačka byla taková iná než vostatní, tak esli prej se snad nesplet a na místo na dlažbu rynku to nepustil do kotle s poliukou... no to těžko říct. Každopádně, do ste nebyl, přite zas za rok vomrknout ty naše šampióny, co zas na tom rynku vyšpekulujou.

Vostaš nemenoval Hotel Vostaš, ale jen Pivnice Vostaš. Že prej se tam nevaří, tak jakepak hotel, což je teda asi rozumný, i když vona to je asi hlauně věc toho majitele, zvlášť dyž nabízí to ubytování. No, ale to není to hlauní. Já sem teďka tuze zjedavá, estli daj novej návrh a by se ten název Pivnice Vostaš, zase změnil na Hotel Vostaš. Prej že už tam zas vařej vobědy!“Hahaha, Kejdanko, tak to mě fakt nenapadlo, krzevá to, že já do toho Vostaše moc nechodím. Já rači tu peprmincku si dám v tý Krčmě u věčně mladýho Jiříka Pášmovýho. Eště že ten Jiřík tu Krčmu provozuje. Aspoň je ještě v Kvíčerově klasická hospoda a nevypadá jak tý euro hospody ve okolí.
(pokračování na straně 5)

NOVÉ AUTOBUSY DO KVÍČEROVA

Díky schváleným dotacím na opravy našeho Kvíčerova našli kvíčerovští konšelé dostatek investičních prostředků pro naplnění dalších smělých záměrů. Nejnovějším počinem je nákup nových autobusových souprav pro městskou hromadnou dopravu. Přesný rozpis linek není ještě znám. Jednou z obsluhovaných linek by mělo být spojení na vlakové nádraží, přičemž již teď prozaňuje z nákupu této techniky nadčasovost, inovativní přístup a snaha o úsporu budoucích veřejných peněz. Výhodou těchto souprav totiž je, na dané lince (tedy Kvíčero - Mezihoří - vlakové nádraží), dojde v oblasti Mezihoří za jízdy k odpojení vleků, který pak do cílové stanice dojede samospádem. Vleků bylo pro zahájení a bezproblémovost provozu nakoupeno celkem dost, nyní se řeší jen otázka přesunu vypojených vleků zpět do Kvíčero, neb je zjevné, že vleků budou časem v Kvíčerově chybět. Na snímcích jsou zachyceny autobusy, které spojí Kvíčero s vlakovým nádražím Kvíčero, které stojí na pozemku Bezděkova.

POZOR !!!

Spolek Trosky vyhlásil soutěž o nejhlasiťjší prd!!!

Přihlášky přijímá Mánek, Ruťa a Sajdloš každý Pátek v Krčmě

Poudání u Julinky

Vždyť člověk pomalu nerozpozná, esli je v hospodě ve Žďáru, nebo v Suchodole, jak si sou ty lokály podobný. No, ale fakt mě ten Tatynek Mamínek pěkně sejíř, že taj není. Byl se totiž podívat na tom jednání vohledně ty mlíkárně, co jako s ní bude. Mě by fakt zajímalo, jak to dopadlo. Radhus ji už koupil, a teď se dumá co stou Staubou bude. A radní konšelé chtějí taky vědět, co by tam po zbourání tý rujny udělali vobčani. Já tam chtěla zajít taky, ale pak mě do toho něco přišlo. Tak sem nešla. Ale zato tam šel Tatynek Manínek, že prej něco navrhne. Ale jak to vypadá, asi navrhl prdlajs, když tu není. Von je stejnej, jako většina Kvíčeráků. Plná huba keců, a skutek utek. Někdy vám mám

pocit, že ten náš Kvíčero začíná bejt pěkně tuctovej. Dřiu padal jeden návrh za druhým vod kvíčerovskejch vobčanů, a v hospodách se vo těch návrzích vedly hádky. A neska? Škoda mluvit. Ale vono to de asi s tou dobou."

„Kynyško, musím vám říct, co mě tuhle pěkně pobavilo. Ty naši hospodský, voni mezi sebou tak něk soutežej vo ty stráuniky. Vymejšlej různý ty meníčka, vařej nový jídla, a tak podobně. A tedka nedávno, dyž začaly ty prázdniny, tak si všichni ve stejnej tejden vzali dovolenou. To je vidět, jak voni to soutežení berou pochtivě. Aby nebyl někdo zvýhodněnej, tak ve stejným termínu si vezmou dovolenou, a

ZÁKAZY VJEZDU

Po vzoru obcí Bastardorf a Bukavice se i náš Kvíčero inspiroval a na některá zpropadená a dopravně nebezpečná místa bude instalovat dopravní značky zakazující vjezd nepovolaným občanům jiných sousedních obcí. První vlašťovkou bude zákaz vjezdu občanů Bukovice do Hlauňova, průjezd zakázán pro občany Bastardorfu ve Žďárské ulici. Současně začneme vybírat parkovné pro mimokvíčerské ve výši 50 Kč/vozidlo/den na parkovištích u Adlera, u divadla, na sídlišti, u Penáče, u vleků, u nádraží, u sokolovny, za Pelákem, pod Pelákem, v Peláku, v Hlauňově, u Hlauňováku, na Hvězdě, V Píkau před a za školou, u Honského rybníka a na Honským pasu. Parkovné se platí prostřednictvím sms zprávy DEKUJI PROZIRAVOSTI MEHO STAROSTY zaslané na číslo 060906090609. Parkovné nebude vybíráno pouze u zdravotního střediska, kde plocha není ve vlastnictví obce, ale Pellyho textilních podniků, které zatím tuto regulaci dopravy formou placeného parkování odmítají.

A JE TU DALŠÍ VAROVÁNÍ!!!

HLUK O POUTI BUDE

MONITOROVÁN MÍSTNÍM ŠLACHTOU

OMLUVENKA DNEŠNÍ MLÁDEŽE

(pozn. red.: dorazila jednomu z členů redakčního týmu a pro maximální autenticitu otiskujeme v původním znění bez titulků):

Nazdarek, možná tomu nebudeš verit, ale zapomněl jsem se včera večer dorazit na to kino, neboť jsem měl tělo nezvykle znavené, což se odrazilo i na stavu mojí bunky a proto reaguji až nyní. Důvody me unavy je třeba hledat ve vcerejšim odpoledni. Včera odpoledne jsem započal vykopové práce za účelem opravy vodovodní přípojky u babicky na Záměstí a zabil jsem pravý sok z práce! Představ si, práce s krumpácem a lopatou má na mě netrenované tělo velice neblahe účinky!!! A to účinky nesrovnatelně vyšší než celodenní "práce" v prostředí MS Office. Povazuji za skandální, že se mi za celé odpoledne nepodařilo zajistit žádný crack, utilitu či funkci ulehčující práci s tímto pravekými nástroji.

basta! Kam se s pochtivostí na ně hrabe ta kopálistická liga a ruský sportouci. Dokonce tenleten nápad chce nařídit i ta slavná Evropská unie! A pak že se do Kvíčerova už sjet nekouká! Naopak, Kynyško, kouká."

„No, asi máte recht, Kej Danko. Asi sem v některých názorech krapátek mimo. Ale s názorem na Vojtu Kvapila, to teda rozhodně nejsem. Von Vám ve svém věku furt koketuje s ženskéjma. Váškej prej votom píšou letošní Hlasy z Kvíčero. Jenom mě není recht to, že prej von skoro menuje ty ženský, kerý se mu líběj. Vždyť voni s toho můžou mít doma průser! Chudáci ženský. Eště že u nás to není tak přísný jako v tom Vorientu. To by asi ty (pokračování na str. 6)

PETR TŮMA ZACHRAŇUJE ZAHRA NIČNÍ POLITIKU

Z utajovaných, leč ověřených zdrojů máme zprávy o nových metodách získávání důležitých informací (především v diplomatických kruzích). Při blízkovýchodních cestách objevil

Petr Tůma již dávno objevené - nejdůležitější zprávy a informace především o místním obyvatelstvu, místních poměrech, ale i světové politice, obchodu a sportu (prostě drby) lze bezpečně získat u holiče a kadeřníka. Tomu řekne člověk ledacos, co si budeme povídat. V roli majitele kadeřnických salónů se tak

chystá působit po celém světě. Praktické zkušenosti však získává v okruhu svých nejbližších - rodina, kamarádi, zkrátka všichni, kteří nelitovali obětovat své šampóny a kondicionéry pěstěných vlasů pro dobro a světový mír. A nevede si špatně. Jeho věhlas se začíná šířit Kvíčerovem a pomalu si „kadeřník“ Tůma získává stálou klientelu. Svou novou úlohu kryje dokonale - dle vlastních slov se chystá na zahraniční stáž do salónů světových značek.

Místní lazebníci se ale o své postavení nebojí, podle jejich zpráv Petr míří rovnou do Washingtonu a s jasným cílem - přiložit svoji břitvu na krk samotnému Donaldu Trumpovi

Budeme jen z povzdálí sledovat, jakým směrem se nakonec stočí kariéra uznávaného diplomata a zda se po jeho návratu můžeme těšit na otevření nového kadeřnického salónu Kvíčerovský agent 004.

Na snímcích je zachycen náš hrdina, jak získává první Kvíčerovské informace

Poudání u Julinky

„Šak nechte na hlavě, Kynyško ! Vono se klidně může stát, že se nějaký lidi z toho Vorientu ubytujou ve Vochozi, a pak i u nás v Kvíčerově to bude vypadat úplně jinak. Si vemte, jak některý ty ženský choděj ustrojený. Já jim to nezávidím. To vůbec ne. Já dybych neměla ty svoje kozy tak povadlý, tak bych se taky strojila ináč. Si vemte tu Renatu, co má ten koloniál na rynku. Našinec by si řek, že pro samý starosti bude strhaná. A vono to je úplně ináč. Tuhle sem u ní platila nákup a nejednou koukám na tu její hrud! Voni jí dou asi ty staroti do hrudníku. Já nato koukala jak blázen! Málem sem skoro ani nezaplatala, dyž sem viděla,

co příroda dokáže. Kdejakej chlap může tomu jejímu starýmu závidět. Nebo tuhle můj starej, kerej je v tom Klubu šťastně impotentních, mě poudal, že viděl takovou malou černovlásku, co dělá na radhusu, v letních šatech s úžasným vejstříhem. Prej to byla taková krása, že mu hrozilo vyloučení s toho Klubu. No, je vidět, že Kvíčerovský ženský věděj, co je na nich hezký a nestyděj se na to upozorňovat, a dávat to našim chlapům počestně na vobdiv. Šak dyby nechtěly, aby to chlapi viděli, tak se voblíkaj ináč!“ „Furt nekafrejte, Kejdanko! Rači pote se mnou koupit kytky. Chci je dát na hřbitou Honzoj

KVÍČEROUSKÝ JAZYKOVÝ KOUTEK

Rodilý Kvíčerovák alias našinec si mnohdy ani neuvědomí, jakým speciálním jazykovým vyjadřováním my kvíčerouští oplýváme. Na kvíčerouském koupališti si nejen cizinec (rozuměj občana původem za kopečkama), ale i mnozí spoluobytelé naší vlasti, si lámou hlavu, co v těch kójích na plovárně (viz obr.) mají vlastně dělat. Cizinci se ptají, zda je to speciální místo na strojení vánočního stroměčku či na postroj koním? Nám kvíčerovákům je to přec jasné, jsou to kabinky na převlékání oděvu, ve kterém jsme na „plovku“ dorazili, do plavek a pak z plavek do oděvu, ve kterém chceme „plovku“ opustit. Cizincům doporučujeme, aby si v knihupectví Kohl zakoupil dvacetiosmi dílný Česko - Kvíčerovský slovník.

JAK SE DOSTAT DO HLASŮ?

Chcete se stát celebritou alespoň lokálního významu? Je Vám alespoň 18 let?

Není nic jednoduššího než v následujících 12 měsících udělat nějakou blbost, hovadinu, hovězinu, kravinu, pitomost, prasečinu či jinou zhovadilost donebevolající a jste v Hlasech! Ozývat se nám do redakce ani nemusíte. Vaše činy nepřehlédneme, nenecháme je utonout v řece Léthé, v řece zapomnění

Tip redakce: Své rekovské činy plánujte na období těsně před každoroční redakční uzávěrkou Hlasů z Kvíčerova. Tím zvýšíte na maximum pravděpodobnost, že se stanete předmětem našeho zájmu a navždy se znemožníte, promiňte, zvěčníte v dějinách našeho krásného Kvíčerova.

ÚLOHA PRO MATEMATIKY

Kolik cigaret vykouří Pindejs za dobu jednoho zasedání konzervativců, když víme, že zákaz kouření zatím není právně účinný, a zároveň Heřman vypije za stejnou dobu o jedno pivo víc než Láca, přičemž je známo, že i donesenou pečenou klobásu Pindejs nekouše anobřz potahuje? (správná odpověď v tiráži výtisku, nebo někde poblíž)

Národovému a Míroj Pichlovému. Voni byli v tom Klubu nežeňme se!, a prej Míra byl mimo jiný do nedávný doby v redakci v Hlasů z Kvíčerova. Voba nevodmyslitelně patřili ke Kvíčerovu. Tak bych se společně s Váma poklonila jejich památce, a zauzpomíнала, dyž už člověk nemůže pro ně nic inýho udělat. Vostanou na ně krásný zpomínky.“ „A pak si dáme kořaličku, Kynyško! Anebo rači dje, ať po tom sjetě nepajdáme, a ať se ta pout zasej letos vyvede. No, a dyž bude i pak dost sil, pudem se podívat na tý čutálísti, jak se jim povede v tom prvním mistráku, ne?!”

O KVÍČEROVSKÉM VODNÍM RÁJI

Do redakce nám dorazil další (velmi nekvalitně vyfocený) důkaz o krásách naší kvíčerovské plovárny. Na snímku je patrné, jak zde máme čistou a průzračnou vodu, která láká veřejnost jak za hranicemi regionu, tak za hranicemi státu.

PLACENÁ INZERCE

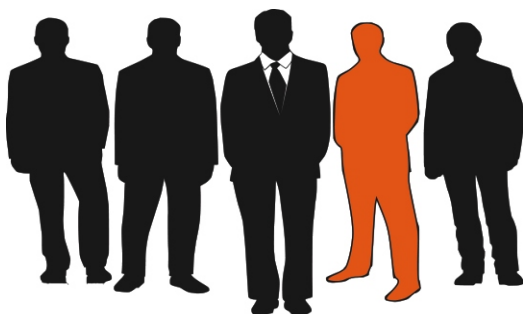
MY SI NEVOLÁME, VÍME, ŽE SE SEJDEME NA KVÍČEROVSKÉ PLÁŽI, TO JE NÁŠ SPOLEČNEJ OBÝVÁK, TAK JAK TO MAJÍ „CARIOCAS“ NA PLÁŽÍCH COPACABANA A IPANEMA V BRAZILSKÉM RIU

Hádanka

Uhodnete, kdo to je? Má tolik peněz, že si může dovolit rozmlátit novou autáček o zábradlí silničního mostku. Má tolik peněz, že si navíc může dovolit zaplatit zásah hasičů a policie na základě skutečnosti zjištěné při vyšetřování autonehody.

Své tipy nám zasílejte do redakce.

První, kdo identifikuje onoho šťastlivce, získá příručku pro začínající vinaře s názvem „In vino veritas, in aqua sanitas“ (Ve víně je pravda, ve vodě je zdraví).

MÝLITI SE JE LIDSKÉ

Jeden z mladé generace polických fotbalových trenérů potkal srpnového dne loňského léta při svých pravidelných důchodcovských pochůzkách kolem polického náměstí pohlednou, příjemnou, pečlivě učesanou, s ozdobnými stuhami ve vlasech, a do bronzova opálenou blondýnku, ve které bezpečně poznal svoji známou Ivetu, zaměstnankyni polické radnice.

Potěšen tím, že může pohovořit s někým daleko příjemnějším, než jsou staří, mrzutí, zamračení důchodci, jako například Karlové Krtička či Semirád, zahájil společenskou konverzaci. Vyslovil několik zdvořilostních frází, týkající se nejen účesu, ale i ladných tvarů opáleného těla. Rozhovor zakončil originální otázkou, zda je tak skvěle opálena všude. Na otázku však nedostal jednoznačnou odpověď, ale odpověď překvapující: „Přijď se podívat...“ Po letitých zkušenostech s mladými dámami usoudil, že tato lákavá nabídka není myšlena úplně vážně. Pro jistotu však druhého dne zakoupil kromě baterie „Kozlů“ i jedno balení kvalitního krabicového vína. Takto zatížen se vydal k domovu cestou, vedoucí k polické plovárně. V domku naproti areálu výstaviště Chovatelů drobného hospodářského zvířectva očekával výskyt opálené bohyně.

Jaké však bylo jeho překvapení, když na zahrádce před domkem spatřil bledou Ofélii, s obvyklým, jednoduchým účesem, která nůžkami z manikúry dolaďuje sestřih dokonalého tvaru okrasných dřevin. Nechal intenzivně pracovat zbytek svých nepoškozených mozkových buněk, které mu v mžiku oznámily, že tady něco nehraje. Zachoval však duchapřítomnost. Pozdravil, pohovořil o počasí, pochválil tvar ozdobných keřů a odjel domů bez nových, výrazných estetických zážitků.

Po nějaké době se v rámci doplňování tekutin po jedné sportovní akci svěřil s touto příhodou své kamarádce Dáše, shodou okolností též pracovníci polické radnice. Ta měla v ten okamžik kliku nebo možná smůlu, že byla oblečena ve sportovním dresu a nikoliv v sukni, jak ji nosí Skotové. V tom případě by asi pod ní vznikla loužička. Po záchvatu smíchu vysvětlila svému poctivě tekutiny doplňujícímu kolegovi, že Iveta má sestru, dvojče Hanu, bydlící v Hronově, s níž jsou pro normálního smrtelníka k nerozpoznání...

Uplynulo několik měsíců, přešla krutá zima s bohatou sněhovou nadílkou, při níž se lyžařský vlek na Nebíčku téměř nezastavil, a přišlo jaro. S jarem i třetí květnová sobota, den konání Polického vandru. Jeden z pořadatelů poznal mezi účastníky Ivetu, zaznamenal její iniciály do startovní listiny, když v tom uslyšel: „Já nejsem Iveta, já jsem Hana...“

A tak dodnes není jisté, zda seznam účastníků vandru je v pořádku nebo by měl Pindejs dodatečně provést korekturu v jeho hodnocení.

V současné době je dotýčný trenér na olympiádě v Riu, kde se snaží seznámit nejen s moderními trendy v kopané a brazilskými karnevalovými kráskami, ale především se třemi děvčaty, nerozpoznatelnými trojčaty z Estonska, která se zúčastní olympijského maratónu.

V KVÍČEROVĚ SE OBJEVILY FALEŠNÝ CHECHTÁKY

Během loňský pouti se v Kvíčerově na rynku voběvily čtyry falešný tisícouky. Nákej koumes přišel na to, že jak je taj u nás ten rumrajch a blázinec, dy nido nekouká napravo nalevo a dy každej žiunosnik, kerej se trochu vochovejťá kolem nějakýko kšeutu krezvá žrádýlko a pivíčko a jiný pochutiny, má takovej šrumec, že nestihá počítat hodiny na ranničnim cimbuří, tak že je dobrý si vydělat na falešnejch korunách...

No nápad náramnej, je co je prauda... šlo mu to jak po másle, a to i přesto, že v ulicích a rynku čile korzovala dvojka místních konstáblů, Zima - Valchař! Inej má strach za křivý podívání se, nebo dyž málo nahlas tylle dva lotry pozdraví, ale tenle vejlupek, to musela bejt iná sorta.

No, nebudem to rozpatlávat, víc než je potřeba, že... zkrátka nepoctivec na poctivejch lidech vydělal čtyry tácy a donnes není nikomu jasný, kdo to tedy byl. Teda něco jasný je, a to, že nebyl z Kvíčerova, páč vod tý doby se to v Kvíčerově nestalo, a taky je jasný, že vod Kozinka dolů to vždy stálo za hovno, a na tom nic nezměnila ani tále loupež za bílýho dne.

Takže, vašnostové, dejte si letos bacha na ty Vaše portmonky, ať se vám do nich nepřikutálej falešný žluťáskové.

PŘÍSPĚVEK KVÍČEROVSKÝCH FOTBALISTŮ K DĚJINÁM

Čtenáři „Hlasů“, kteří si občas přečtou Polický měsíčník, se nedávno mohli dočíst o průlomů ve zvyklostech v řízení fotbalových zápasů. Za normálních okolností abstinující fotbalista a šéftrenér mládeže Kamil Švorčík po probdělé noci vinou účasti na motoristickém bále, množství tanečních sérií a několika „zelenejch“ našel v sobě v průběhu odpoledního zápasu „A“ mužstva dostatek fyzických sil a kuráže, sebral ze země žlutou kartu, která rozhodčímu vypadla z kapsičky, nevidaným sprintem se rozběhl za ním a nekompromisně mu známým gestem žlutou kartu udělil.

To je vskutku revoluční počin, v dějinách fotbalu zatím nezaznamenaný. Určitě stojí za úvahu tuto možnost do pravidel zahrnout. Redaktoři „Hlasů“ návrh na příslušné fotbalové orgány zašlou. Mají však vážné obavy, zda vrcholní, zkostnatělí funkcionáři Evropské fotbalové asociace budou mít chuť se těmito novinkami zabývat, neb jak známo, jejich prioritou je shánění mnohamilionových úplatků ve svůj prospěch a na revoluční změnu v úpravě pravidel jim nezbývá čas.

Od té doby si možná fotbaloví rozhodčí o Kamilovi povídají a nenechají ho v klidu. Tím mu paradoxně umožnili překonat další světový rekord. A sice udělení žluté karty již v první vteřině pobytu na hřišti!!! Jak k tomu došlo? Kamil střídal a na hřiště vběhl s trikem nezastrčeným do trenýrek. To se rozhodčímu nelíbilo a poslal jej zpět za lajnu, aby se upravil. Kamil zastrčil předpisové triko do trenýrek, vběhl na hřiště, triko z trenýrek vytáhl a oznámil rozhodčímu, že si opět triko vytahuje. Rozhodčí neváhal a ihned mu udělil žlutou kartu. Odůvodnění: Zesměšňování a neúcta k rozhodčímu. Tím se Kamil

zapsal do fotbalové Guinnessovy knihy rekordů, neb dostat žlutou kartu hned při vběhnutí na hřiště je světový unikát.

K této události naštěstí došlo na hřišti za devatero horami a devatero řekami vzdáleném Ohnišově, takže Kamilovi mladí svěřenci nebyli svědky tohoto počínání. Ten se totiž již dlouhých sedm let snaží svým svěřencům vštípit zásadu, že rozhodčí se musí ctít, nesmí se mu odmítovat, nesmí se zesměšňovat ani jiným způsobem provokovat a vždy se musí respektovat jeho rozhodnutí. Kamil je součástí týmu, kterému se v poslední době (letošní jaro je výjimkou) příliš nedařilo. To nenechalo chladným vedení oddílu a požádalo Technickou univerzitu Liberec o průzkum a určitá měření při zápasech. O této akci málokdo ví, neb je to tajná záležitost a výsledky průzkumu jsou pečlivě uschovány v trezoru Karla Klimeše, aby jej nemohly zneužít konkurenční týmy. Redaktorům „Hlasů“ se však přece jen podařilo v nestřeženém okamžiku do dokumentu nahlédnout.

V tomto průzkumu Kamil také figuruje na čelních místech. Bezkonkurenčně první je v účasti na trénincích „A“ mužstva, kde se v posledních třech letech ani jednou neobjevil. V tomto směru se však o první místo dělí s Jirkou Taucem a Jardou Čermákem. Nový trenér toto považuje za nepřekonatelné, neb takový příklad nezná ani z Hejtmánkovic.

Na hřišti se však i přes tréninkové manko tito borci snaží přispět k úspěchům svého týmu. Bylo provedeno měření hlasitosti výkřiků zoufalství a bolesti při domněnce, že jsou faulováni, případně vůči jejich osobě bylo náznaku faulu soupeřem skutečně dosaženo. Jako referenční hodnota byl vzat hluk startujícího tryskáče, který docílí 120 decibelů (dB). Nejhlasitějšího výkřiku docílil Jirka Tauc, 106 dB. Následuje Jarda Čermák, 102 dB, a na třetím místě Kamil Švorčík, pouze 96 dB, a to ještě měřeno při pádu v pokutovém území. Na hlasitější výkřik možná už nezbyly síly. Škoda, že měření nebylo provedeno při zápase, v němž si Jirka Tauc skutečně při střetu se soupeřem přivodil tržnou ránu na noze. Startující tryskáč možná byl překonán.

Nejznámější simulant z české extraligy, Limberský a Lafata, jsou úplní břídilové, daleko za našimi zkušenými hráči, s pouhými šedesáti decibely při pádech v pokutovém území. Schopnosti těchto borců však mohou být zkresleny, neboť prvoligoví rozhodčí vědí, že Plzni a Spartě je nutné trvale pomáhat a projevy zoufalství těchto hráčů nemusí být až tak výrazné. Nejznámější simulant na evropské úrovni, hráč Pepe z Realu Madrid, pak při faulu soupeře vydává jen sotva slyšitelné zvuky, o to více však klade důraz na pohybové kreace. Je vidět, že i v tomto směru se kvíčerovští borci ve srovnání se světem nemají za co stydět.

Dalším z řady měření bylo zjištění doby návratu z tzv. ofsajdového postavení do okamžiku, kdy je hráč schopen se opět zapojit do hry. Především jen, že toto měření bylo provedeno již před rokem, při výsledcích 0:7 a 1:6. Na čelních místech tentokrát figurují mladší hráči. Možná je to i tím, že hráči starší se do blízkosti branky soupeře při svém výše zmíněném tréninkovém úsilí příliš často nedostanou a tudíž nebyli součástí průzkumu. Při uvedených zápasech dosáhl prvenství Pepa Klapkovský, 32 sekund (měření možná ovlivněno předchozí příliš dlouhou nocí), před Markem Jandíkem, 30 sekund, a Adamem Bergmanem, 26 sekund. Obdobná měření u anglických klubů, Liverpool, Manchester United či Arsenal se pohybují v rozmezí 1,5 - 2,8 sekund.

Je vidět, když se k fotbalu přistupuje vědecky, výsledky se dostaví. Kvíčerovští hráči na jaře šli téměř nepetržitě od vítězství k vítězství. Výkřiky bolesti byly méně časté a hlasité, doba, kdy hráč byl mimo hru, se podstatně zkrátala a na tréninku pokaždé alespoň někdo přišel. A pokud se výjimečně stalo, že na fotbalový trénink se hráčů sešlo málo, tak si alespoň zahráli karty. Věříme, že i v následující sezóně poličtí hráči budou usilovat o pobavení diváků nejen dobrými výkony a kvalitní hrou, ale i činy, ve světovém fotbale ne zcela obvyklými.

JAK SE ZBAVITI STRESU

S originální nabídkou behaviorálních kurzů pro pracující přišel kvíčerouský mistr truhlářský Petr Mazanec vulgo Medvěd. Níže

uvedená fotografie, která Medvěda zachycuje v jeho přirozeném pracovním prostředí, prozrazuje všelikým vrcholným manažerům a jiným pracovníkům vystaveným každodennímu pracovnímu stresu, že pod Medvědovým dohledem budou stresu zbaveni. Když ne během několika hodin, tak do druhého dne zcela určitě.

QUIČEROUSKÝ QUIZ

Najdi největšího kvíčerouského horolezce
(správné řešení na straně 10)

RENATA THÉROVÁ HVĚZDA TELEVIZNÍ HVĚZDA

Mezi kvíčerouskými ženskými celebritami se vedle zprávačky rádia Frekvence 1 Jiřinky Součkové nebo televizní zprávačky Saši Noskové, šťastně vdané za kancléře Pražského hradu, dere na výsluní další d'ouče z Kvíčeroва Renata Thérova ze Záměstí která si zahrála ústřední postavu v díle „Tajemství klášterního pokladu“ v seriálu „Záhady Toma Wizarďa“, který v dubnu odvysílala Česká televize

HZK: Renato, jak je možné, že jsi se dostala k televizi, potažmo filmu?

R.T.: To je na dlouhý povídání. Zkrátka jsem si stoupla před televizní kameru a ono to docela šlo ...

HZK: Měla isi před natáčením trému?

R.T.: Ani ne. Cejtla jsem se hned od začátku ve své kůži. Tahle profese je mým šálkem kávy. Rejža (režisér; pozn. redakce) byl skvělejší. Umí vést lidi. Práce s ním byla pro mě radost.

HZK: Po Kvíčerově se povídá, že jsi z filmování hodně zbohatla. Že ani do práce nechodíš ...

R.T.: Smích. To snad má takhle zavedený každej slavněj hěrec, néé?

HZK: Myslíš, že to byla pro Tebe poslední filmová role?

R.T.: No, to rozhodně ne! S holkama chodím v zimní sezóně každé čtvrté k Magdě do sauny. Každé den chodím na procházky se psem. Zkrátka, makám na sobě a dříve nebo později si mne někdo z

televize nebo od filmu všimne.

HZK: Renato, tak díky za rozhovor a ať se daří.

R.T.: Díky, fešáci.

ZPRÁVA O STAVU KVÍČEROVSKÝCH HOSPODSKÝCH AJNCLÍKŮ

Společenství občanů „Za Kvíčerov krásnější“ se, jako každým rokem, i letos zabývala stavem ajnclíků provozovaných kvíčerovských barů, šantánů, náleven, restauráček, terásek, palíren, vináren a pivnic, přičemž zjistila povětšinou stagnující dobrý stav. Pouze na Vražedném pobřeží byl na réticu stav méně lichotivý, který byl v závěrečné zprávě označen jako „návrat ke kořenům“

BREXIT NEOHROZÍ ČLENSTVÍ BUKAVICE V EU

Známej bukovické kutil, sedlák, rybář a bůh-ví-co-ještě v jedné osobě, Pepa Pohl, dostal od manželky příkazem postříkat ve skleníku papírky proti mšicím. Sáhnu po postřikovači a konal. Příjemný pocit z dobře odvedené práce vzápětí vystřídala nejistota a podezření, že v onom postřikovači nebyl přípravek proti škůdcům od loňska, nýbrž roundup od jara. Následně papírky důkladně osprchoval vodou a čekal... Po pár dnech se jako na potvoru podezření potvrdilo. Návrh evropské komise na zákaz používání roundupu tak získal přinejmenším v Bukavici několik nových zastánců. Rovněž dostala řady nových zastánců teorie kriticky se vymezující proti přílišné roli manželek v manželství 21. století! A to nejen v Bukavici, ale i v redakci Hlasů z Kvíčerova.

MATRIKA

Letošního vydání Hlasů z Kvíčerova se nedožil Míra Pichl a Honza John, kterého celý Kvíčerov znal pod přezdívkou Honza Národ. Honza, byl celoživotním členem Klubu nežeňme se a byl to chlap co nezkazil žádnou legraci. I proto si dovoluujeme v tomto čísle Hlasů z Kvíčerova na oba zavzpomínat. S úctou redakce HzK.

VYHLÁŠKA O POVOLENÍ VÍKENDOVÉHO SEČENÍ JE NA SPADNUTÍ

Na přiložených snímcích vidíte Štěpána Zomboviče Berana při sečení zahrady u mladých Pohlů. Snímek pořídila Máňa Hornychová při přípravě příštího ročníku festivalu Jeden Svět, jehož hlavním tématem bude zneužívání dětské práce v zemích 3. světa. Posečení zahrady si u Zombů objednala Helča Pohlová, která se, z obav o pozici vedoucí mateřského centra MaMiNa, odmítla k celé záležitosti vyjádřit. Jediný, kdo nakonec po druhém pivu promluvil, byl Hanýsek Pohl: "Jako každý slušný

člověk chodím přes týden do práce. A po odpolednech fakt nemám kdy zahradu posekat. V pondělí rada, v úterý lyžařské tréninky, ve středu zastupitelstvo nebo nějaký jiný schůzování. Čtvrtek, to je jedinej den, kdy bych mohl vidět vlastní děti, jenže ony tráví celý odpoledne v tý ZUŠce, takže kouknu do včel, no a v pátek zase lyžaři. A sekát trávník o víkendu si jako radní fakt nemůžu dovolit. Poradte mně, jak si to mám jinak zařídit. Vážně přemýšlím nad vydáním vyhlášky o POVOLENÍ víkendového sečení. Neznám v Polici člověka, kterej by měl ve všední den čas, vždyť i ten Zomba za sebe musel poslat mladýho."

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ

Správná odpověď na Qíčerovský quís je tato: Tomáš „Gromas“ Hornych. Dawe, ty ještě budeš muset vylézt na Čo-Oju, abys ses dostal do kvíčerovské horolezecké síně slávy.

EŠTĚ SI PŘEČTETE

VEDENÍ CHKO PŘEPADENO VLČÍ SMEČKOU PŘÍMO V KANCELÁŘI

Vladimir Putin přijal pozvání Jardy Mazače a poběží za rok na Hvězdu

JAK PAN ŽIVNOSTNÍK DO TOVÁRNY RUKAMA

Že se nevyplácí, a to nide v Kvíčerouje, bejt velkohubej nebo prostorekej, se všeobecně ví. Přesto si někdy z nás pořád nedávaj majzla, a myslej si, že jim ty boží mlejny melou jinak. A tak se stalo, že drogista Vávra, jednou takhle u šestého piva po florbálku, poudá: Já zavidím těm, co choděj do fabriky vod šesti do dvou a maj klinnej život, a manželka či spolubydlící do nich furt nevrát, že porát něde raisujou a nejsou doma. To já to mám voproti nim fakt těžký! No, vod tý pivní trachtace po sportu neuběh ani rok, a život mu tyhle slinty vrátil jako bumerang. Při oslavě třicátých narozenin páně drogisty odbržel David, dnes moderní zážitkovéj dárek, a to konkrétně možnost pracovat jeden den ve fabrice. Žel nikoliv vod šesti do dvou, jak vo tom mluvil u piva, ale vod šesti do šesti, aby si to trochu užil. Dlužno dodat, že to nebyla šichta stejná, jako maj normálně již zaběhlí pracovníci. Ráno káfičko u vedoucího směny (kamaráda), pak školení bezpečnosti práce, ale pak to začlo. David nestíhal normy, na svačinu si odešel mimo vyhlášenou přestávku, při práci snižoval produktivitu ostatních spolubojovníků na dílně, kteří nevěděli, vo jakěj špás tady de, tím, že co chvíli lustraval mobilní telefon a telefonoval... no když pak zapískala v šest ta píšťala vohlašující PADLA, byl David moc šťastnej, a běžel vo tom svým prožitku vyprávět domu jeho milovaný partnerce a jeho synkoj. Už teď je jasný, že si příště u piva dá pořádněj bacha na pusu, na to vemte recht.

TRADIČNÍ HASIČSKÉ OKÉNKO

Když už to vypadalo, že Kvíčerov konečně zasype sněhová peřina, jali se lyžaři žhavit svou techniku na protahování lyžnických stop. Konkrétně pak Jirka Černý nastartoval skútr v uzamčené garáži, a doskočil si na Nebíčko do boudy s lyžemi. Škoda, že o svém záměru (dobíjení baterie výše pospaným způsobem tedy skrze nastartovaný skútr) nikoho, ani souseda Gustu, neinformoval. Díky Gustovu oznámení tak 3 hasičské jednotky, police a zdravotní záchranná služba zasahovali u pokusu o sebevraždu, která se jaksí nekonala. Z fotografie je zřejmé, že šlo spíš než o sebevraždu o přípravu bombového útoku, který měl za účel srovnat se zemí nevzhlednou kolonii garáží u hřiště. Abych těch minel při výjezdech nebylo

málo, tak se taky stalo, že hasiči vyjžděli k zabouchnutému bytu, ve kterém se měla nacházet zraněná osoba. Za asistence Policie došlo k vylomení zámku a vniknutí do bytu. K velkému překvapení zasahujících orgánů se však nikdo v bytě nenacházel. Dalším intenzivním šetřením bylo zjištěno, že osoba, která si volala o pomoc, se bohužel nenachází v místě trvalého bydliště, kde probíhal zásah, ale na své chalupě v sousední obci. Naštěstí i zde vše dobře dopadlo!

KRČMASENÁT

Čestnou salvou u klubovny bylo Gardou Ostrostřeleckou vzpomenu na kdysi plodné roky, kdy byla redakce Hlasů z Kvíčerova zavalena výročními zprávami z Krčmasenátu, a kdy stoly v redakci plnily krátké reportáže o úctičkách jednotlivých senátorů zaslaných ze služebních cest do zahraničí a počtech panáků ořechového liqueuru. Vzpomínají laskaví čtenáři...

ZLOMOVÁ ČTYŘICÍTKA

Káťa Brátová, tato ikona zdravé výživy, životního fitness stylu a cvičení do morku kostí nezvládla přechod životní mety a

propadla knedlíkové *véřiri!!!* Náš zuřivý fotoreportér ji zachytil ve chvíli, kdy snědla 10 houskových knedlíků s výborným krkonošským guláškem. Do této

doby se v ulicích Kvíčerova tradovalo, že Káťa houskový knedlík nepožíje ani během skautského tábora, umístěného hluboko v lesích, po týdenní půstu. Zlí jazykové tvrdí, že knedlíky jedla s odporem, ale jak vidno, mám důkaz, že požití knedlíku byl pro ni hluboký gurmánský zážitek.

ULICE

K filmové divě Renatě Thérové ze Záměstí se chtějí přidat další občané kvíčerovští.

Jája Švorčík, Stadionek a další doyen našeho plenéru se mají aktivně podílet na natáčení dalších dílů nekonečného seriálu ULICE.

VAŠÍK POHL PRACUJÍCÍ/ NEPRACUJÍCÍ

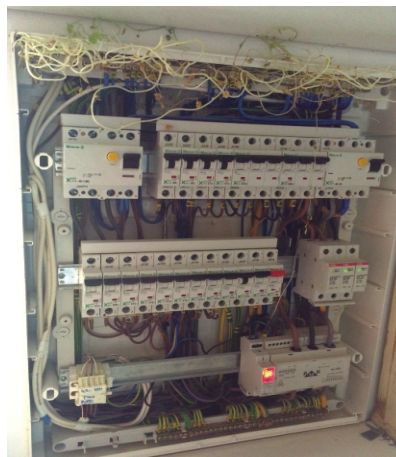
Kdo zná Vendu Pohlovic (vidíte ho na snímku u velkých kol), tomu netřeba číst další řádky, každopádně, kdo zná jen málo, nebo vůbec, určitě čtěte dál. Svým přístupem k pracovním výkonům a k fluktuaci je již Václav notně proslulý, přičemž doma to dotáhl při nátěru střechy tak daleko, že v rámci rodiny nebude po dalších 20 let žádán o žádnou práci pro rodinu. Ale ani oficiální zaměstnání nemůže Venda tak říkajíc „trefit“. Zkoušel to v Haukových koncernových závodech, mihl se i v kovovýrobě Wichterle-Kovařík, nicméně si v obou rozjetých firmách ověřil, že černý řemeslo pro něj není. Navíc u Wichterleho ho děsila velikost obráběných a vyráběných dílů, a bál se, že až na něj jednou nějaký kolo spadne, že po něm nezbude ani mastnej flek. A tak šel čas, Venda se trápil, a ve středu u pivka v Krčmě poslouchal, jak že to dělají ostatní, že jsou tak šťastní, když se zápalem vyprávějí o své práci... a najednou mu to došlo. Začnu podnikat! Budu svým pánem, čas bude na kolo, lyže, kamarády, pivo, peníze budu, a když nebudou, tak udělám pár šolichů, a zas budou... JENŽE, hned po téhle vzletné myšlence padla na Vendu tíseň. Ptal se sám sebe: V jakém oboru začnu podnikat? Jako jindy v životě našel inspiraci u kamarádů. Lesy! To je ta má práce vysněná! Na čerstvém vzduchu, se zpívajícími ptáky a šumící korunami nad hlavou! Začal tedy v lesnictví. Přes kamaráda získal první zakázku, prořezávku v houštinách Jestřebích hor. Po třech dnech tvrdé práce v lese požádal Venda jednoho z kamarádů, disponujícím technologií GPS, aby mu zaměřil rozsah prořezávky. Výsledné číslo ho velmi potěšilo, a jal se s plody a množstvím vykonané práce seznámit zadavatele. Po platební stránce však výsledek skončil pro Vendu šokem, po odečtení nákladů na pohonné hmoty do pily, dopravu na místo, odečtení daně a jiných státních apanáší se mu v ruce zaleskly tři padesátikorunové mince. Což, jak jistě uznáte, je peněz nemnoho... se slzami v koutcích obou romantických očí opouštěl Venda les, a jal se hrdě jsa přeci lezcem! přihlásiti k cechu výškových pracovníků. První ze zakázek směřovala pak k panu Milerovi na Záměstí. Při práci na žlabech se cítil dobře, práce mu šla dobře od ruky, a navíc (!) tak skvěle si u práce ještě nepokecal, jako se ctěným panem Milerem. Venda měl jasno! Výškařina frajeřina, a tak se kyvadlo Vendova rozhodování konečně ustálilo, a Venda našel svou práci snů! Redakce přeje dobré počasí a hodně zdaru!

KŘÍŽEM KRÁŽEM KVÍČEROVEM

Zato, jak Jan Pytel Antl utěšuje svého vnoučka Jana IV je nominován na hlavní cenu Něha roku 2016. Babička Alena Slováková nebyla nominována a tak ji zbyla jen ta pepermitka a oči pro pláč.

V Kvíčerově testujeme nové biologické dráty do domovních rozvaděčů. 100% recyklovatelné v EU-kompostéru

V Kvíčerově testujeme ochranné pěnové obleky pro bezpečné návraty opilců z nočních tahů

Rejža Jára Souček přemýšlí o nové hře a nové dietě.

Je to starostka, nebo ne? Zachytili jsme starostku na kolenou?

Sáňákově dilema

Smělé vykročení k zavedení nových pořádků

Kvíčerovská novinka! Na pivo do Krčmy balónem!

Marihuanská radost

Nejvěrnější fanoušek spíkra Záruby

Ojedinelé Hlasy z Kvíčerova se budou prodávat! Cena je na titulní straně. Reportáž psaná na stole v Krčmě a perem není ještě hotová a tak snad bude příště! Bude i rozhovor s Mirkem Dušínem a velkým Vontou. Na skauti taky dojde!!!